

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 582/2026
28.05.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничаром, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Данијеле Андријашевић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Обреновцу К 8/24 од 04.10.2024. године и Вишег суда у Београду Кж1 154/25 од 15.01.2026. године, у седници већа одржаној дана 28.05.2026. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Данијеле Андријашевић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Обреновцу К 8/24 од 04.10.2024. године и Вишег суда у Београду Кж1 154/25 од 15.01.2026. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Обреновцу К 8/24 од 04.10.2024. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ и изречена му је условна осуда тако што је суд утврдио казну затвора у трајању од 10 (десет) месеци и истовремено одредио да се утврђена казна затвора неће извршити, ако окривљени у року проверавања од 3 (три) године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. На основу члана 246а став 5. КЗ у вези члана 87. КЗ окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета и то 48,16 грама опојне дроге канабиса. Окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка ближе одређене у изреци решења.

Пресудом Вишег суда у Београду Кж1 154/25 од 15.01.2026. године одбијене су као неосноване жалба јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва и жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Данијеле Андријашевић, а пресуда Основног суда у Обреновцу К 8/24 од 04.10.2024. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Данијела Андријашевић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или укине пресуду другостепеног суда и предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног доставио Врховном јавном тужилаштву, у складу са чланом 488. став 1. КЗ, и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Данијела Андријашевић, захтев за заштиту законитости подноси због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и са тим у вези указује да дело за које је окривљени оглашен кривим није кривично дело јер изрека првостепене пресуде не садржи сва законска обележја кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ и то опис умишљаја и свест окривљеног о забрањености, односно противправности дела.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости Врховни суд оцењује као неосноване.

Према налажењу Врховног суда, из чињеничног описа радњи извршења садржаним у изреци првостепене пресуде, произилазе како објективна обележја кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, за које је окривљени АА оглашен кривим, а која се тичу објекта радње, у конкретном случају 48,16 грама канабиса који садржи ТНС (тетрахидроканабинол) у концентracији већој од 0,3% који се налази на Списку психоактивних контролисаних супстанци („Службени гласник РС“, број 70/21 од 13.07.2021. године) и саме радње извршења која се састоји у неовлашћеном држању у мањој количини за сопствену употребу описане супстанце која је проглашена за опојну дрогу, тако и субјективна обележја која се, обзиром да урачунљивост окривљеног у конкретном случају није доведена у питање, тичу директног умишљаја окривљеног и његове свести о забрањености дела, па стога не стоје наводи захтева за заштиту законитости да изрека првостепене пресуде не садржи опис умишљаја и свест окривљеног о забрањености дела.

Сходно наведеном, Врховни суд налази да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, на коју се поднетим захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног неосновано указује.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Данијела Андријашевић, захтев за заштиту законитости подноси и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП истичући да се побијане пресуде заснивају на доказу на ком се по одредбама Законика о кривичном поступку не може заснивати и то на записнику о

вештачењу Националног центра за криминалистичку форензику број 234-6-5205/21 од 07.12.2021. године, који је незаконито прибављен јер је физичко-хемијско вештачење спроведено без наредбе јавног тужиоца као органа поступка, што је супротно одредбама члана 117. став 1. и 118. ЗКП, па је наведени записник, према мишљењу браниоца, суд морао да издвоји из списка предмета.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости Врховни суд оцењује као неосноване.

Из списка предмета произилази да је су током претресања стана и других просторија окривљеног АА, које су полицијски службеници Одељења за борбу против дрога УКП, ПУ за град Београд, ДП, МУП РС спровели дана 24.11.2021. године, на основу наредбе судије за претходни поступак Вишег суда у Београду Кпп Пов 1843/21 од 24.11.2021. године, у присуству окривљеног и два пунолетна грађанина у својству сведока, пронађени предмети чије изглед и место проналаска су описани у записнику и потврди о привремено одузетим предметима од 24.11.2021. године, коју је окривљени АА потписао без примедби. Наведени предмети су након тога истог дана уз захтев Одељења за борбу против дрога број 03.2.5-646/2021, достављени Националном центру за криминалистичку форензику у Београду ради физичко-хемијског вештачења. НЦКФ је налаз и своје мишљење изнео у записнику о вештачењу број 234-6-5205/21 од 07.12.2021. године, у ком је у општем делу наведено да се захтев доставља „без наредбе тужиоца“ и да је „за предмет надлежно Основно јавно тужилаштво у Обреновцу, тужилац Владимир Вељковић“, који је према наводима кривичне пријаве Одељења за борбу против дрога КУ 11708/22, након што је обавештен о критичном догађају, „наложио да се пронађени предмети одузму уз потврду о привремено одузетим предметима и извештаче од стране вештака“.

Из изнетог стања у списима предмета, према налажењу Врховног суда, произилази да је записник о вештачењу Националног центра за криминалистичку форензику број 234-6-5205/21 од 07.12.2021. године, који се односи на физичко-хемијско вештачење опојне дроге пронађене током претресања стана и других просторија окривљеног АА, прибављен у складу са одредбом члана 117. став 1. ЗКП којом је, између осталог, прописано да се, ако постоји опасност од одлагања, вештачење од стране органа поступка може и усмено одредити, а што је у конкретној ситуацији случај, обзиром да наведено физичко-хемијско вештачење није извршено само на основу захтева полиције већ је такав захтев поднет на основу усмене наредбе јавног тужиоца.

Према томе, Врховни суд налази да је предметно вештачење обављено у складу са одредбама Законика о кривичном поступку које се односе на ову доказну радњу, односно по усменој наредби органа поступка и у оквиру државног органа, од стране овлашћене институције у оквиру које је стручно лице одговарајуће специјалности за област физичко-хемијског вештачења, изнело налаз и мишљење у записнику о вештачењу Националног центра за криминалистичку форензику број 234-6-5205/21 од 07.12.2021. године, па се неосновано захтевом браниоца окривљеног указује да се ради о доказу на коме се пресуда не може заснивати обзиром да је наведени доказ, у конкретном случају, прибављен на законит начин.

Сходно наведеном, Врховни суд је наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима се указује да су побијане пресуде донете уз битну

повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, оценио као неосноване.

Врховни суд се није упуштао у разматрање преосталих навода захтева за заштиту законитости обзиром да повреде закона из члана 16. ЗКП и члана 350. ЗКП, које бранилац у захтеву означава и образлаже, не представљају законске разлоге због којих окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек, у смислу члана 485. став 4. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Сања Живановић,с.р.**

**Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић